

ÎNCHEIERE

09 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Ion Vîlcov

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Romanciuc

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Victor Vasilița împotriva lui Andrei Romanciuc cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral și la cererea de chemare în judecată a Asociației profesionale „Biroul național al asiguratorilor de autovehicule” împotriva lui Andrei Romanciuc cu privire la încasarea sumei în ordine de regres

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de Asociația profesională „Biroul național al asiguratorilor de autovehicule”, admis în parte apelul declarat de Andrei Romanciuc, casată hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 04 iunie 2013, în partea prin care s-a dispus încasarea de la Andrei Romanciuc în beneficiul lui Victor Vasilița a sumei de 500 lei cu titlu de prejudiciu moral și emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care pretenția lui Victor Vasilița cu privire la repararea prejudiciului moral a fost respinsă integral, în rest apelul declarat de Andrei Romanciuc a fost respins, iar hotărârea primei instanțe a fost menținută

constată:

La 21 noiembrie 2011, Victor Vasilița a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Romanciuc cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 16 august 2010, orele 14.20, Andrei Romanciuc conducând automobilul de model „Ford Galaxy”, cu n/î CJH 929 pe traseul R-30, pe lângă stația de alimentare cu petrol „Lukoil” de lângă or. Ștefan Vodă, a încălcat dispozițiile RCR prevăzute la art. 237-239 Cod contravențional, fapt care a generat un pericol de accident, necedând trecerea unui automobil ce a ieșit la depășire.

Menționează că automobilul ce a ieșit la depășire era de model „Toyota Avensis Verso” cu n/î ILAU 889, condus de către Victor Vasilița, care încercând să evite tamponarea cu automobilul lui Andrei Romanciuc a cotit brusc volanul spre stânga în rezultat tamponându-se cu automobilul de model „Opel Zafira” cu n/î E 631 EP 45, ce

aparține lui Victor Kichuk și care staționa pe acostamentul din partea stângă a traseului.

Afirmă că la 02 noiembrie 2010, agentul constatator CPR Ștefan Vodă a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința contravenientului Andrei Romanciuc în baza art. 242 alin. (2) Cod contravențional și l-a sancționat cu amendă în mărime de 50 unități convenționale - echivalentul a 1000 lei, pentru încălcarea regulilor de circulație rutieră soldată cu cauzarea de leziuni corporale ușoare victimei, deteriorarea considerabilă a vehiculelor, a indicatorului rutier-direcția de deplasare spre anumite localități și a bornei kilometrice și a altor bunuri.

Susține că la 12 noiembrie 2010, Andrei Romanciuc a depus contestație împotriva procesului-verbal și deciziei agentului constatator din 02 noiembrie 2010.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Ștefan Vodă din 14 decembrie 2010, contestația lui Andrei Romanciuc a fost respinsă cu menținerea actelor agentului constatator din 02 noiembrie 2010 privind încadrarea acțiunilor contravenientului în prevederile art. 242 alin. (2) Cod contravențional și sancționarea acestuia cu amendă în mărime de 50 unități convenționale - echivalentul a 1000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 12 ianuarie 2011, recursul contravenientului Andrei Romanciuc a fost admis, casată hotărârea Judecătoriei Ștefan Vodă din 14 decembrie 2010 cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Iar prin hotărârea Judecătoriei Ștefan Vodă din 16 februarie 2011, contestația lui Andrei Romanciuc a fost admisă cu anularea actelor contestate ale agentului constatator din 02 noiembrie 2010.

Mai indică că nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe victima Victor Vasilița a atacat-o cu recurs, astfel la 07 iunie 2011 Curtea de Apel Bender a admis recursul declarat de către victima Victor Vasilița, a casat hotărârea Judecătoriei Ștefan Vodă din 16 februarie 2011, rejudecând cauza contravențională a emis o nouă hotărâre de respingere a contestației contravenientului Andrei Romanciuc declarată împotriva procesului-verbal din 02 noiembrie 2010 al CPR Ștefan Vodă cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale în privința contravenientului Andrei Romanciuc în baza art. 242 alin. (2) Cod contravențional.

Astfel, Andrei Romanciuc a fost recunoscut vinovat în producerea accidentului rutier produs la 16 august 2010.

Afirmă că automobilul deteriorat în urma accidentului produs de către Andrei Romanciuc, care îi aparține reclamantului cu dreptul de proprietate, este unica sursă de existență și suportul firmei SRL „Vidincom” care îi aparține la fel ultimului și cu automobilul dat acesta aprovizionează magazinul cu marfa.

Invocă că Andrei Romanciuc refuză să-i repare prejudiciul cauzat.

Susține că din cauza deteriorării esențiale a automobilului său în rezultatul accidentului rutier din 16 august 2010 produs de Andrei Romanciuc, reclamantul a fost nevoit să procure un alt automobil, de aceeași marcă și cu același an al fabricării.

Astfel, Victor Vasilița a procurat automobil în credit prin intermediul BC „ProCreditBank” SA, contract de credit nr. 37008115/37002785 din 10 septembrie 2010. Suma creditului constituie suma de 130000 lei și rata dobânzii achitată constituie 23396,93 lei, în total 153396 lei și serviciile notarului privind înregistrarea gajului în sumă de 1200 lei.

Menționează că compania de asigurări i-a achitat doar suma de 100000 lei și ceea ce a rămas din automobil a fost evaluat la suma de 30000 lei.

Indică că în procesul examinării cazului contravențional a suportat următoarele cheltuieli: servicii de evacuare a automobilului avariat – 1200 lei, cheltuieli pentru asistență juridică (avocat M. Suduc) – 3000 lei, cheltuieli pentru asistență juridică (avocat D. Pîrvan) – 5000 lei, cheltuieli legate cu deplasarea (tur-retur Ialoveni-Ștefan Vodă) – 3500 lei, cheltuieli pentru asistenta juridica avocatul D. Pîrvan – 6000 lei și cheltuieli de judecată (taxa de stat) = 2198 lei, în total a fost prejudiciat în sumă de 75494 lei.

Invocă că Andrei Romanciuc i-a cauzat reclamantului suferințe psihice, care constau în frustrare, stare de neliniște, din cauza lipșirii de unică sursă de existență - automobilul. Victor Vasilița a avut probleme de sănătate.

Mărimea compensației pentru prejudiciu moral o estimează în sumă de 30000 lei.

Solicită încasarea de la Andrei Romanciuc în beneficiul lui Victor Vasilița a pagubei materiale și morale pricinuite în urma accidentului rutier în sumă de 75494 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 27 iunie 2012 a fost admisă parțial acțiunea, încasat de la Andrei Romanciuc în beneficiul lui Victor Vasilița suma de 500 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasat de la Andrei Romanciuc în beneficiul lui Victor Vasilița cheltuielile de judecată în sumă de 600 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012 au fost admise apelurile declarate de către Victor Vasilița și Andrei Romanciuc, casată hotărârea primei instanțe, cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

La 08 octombrie 2012, Asociația profesională „Biroul național al asigurătorilor de autovehicule” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Romanciuc cu privire la încasarea sumei în ordine de regres.

În motivarea acțiunii a indicat că la 16 august 2010, pe traseul Palanca-Chișinău a avut loc accidentul rutier cu participarea automobilului de model „Ford Galaxy”, cu n/î CJH 929, condus de către Andrei Romanciuc și autovehiculul de model „Toyota Avensis Verso”, cu n/î ILAU 889, condus de către Victor Vasilița.

Menționează că conform procesului-verbal al poliției rutiere CPR Ștefan-Vodă din 02 noiembrie 2010 cu privire la contravenția administrativă, vinovat de producerea respectivului accident rutier, a fost recunoscut Andrei Romanciuc, conducător al autovehiculului de model „Ford Galaxy”, cu n/î CJH 929, care la momentul producerii accidentului rutier nu deținea polița de asigurare obligatorie a răspunderii civile pentru pagubele produse de autovehicule.

Afirmă că la 12 iulie 2011 Victor Vasilița s-a adresat către Asociația profesională „Biroul național al asigurătorilor de autovehicule” cu cererea de despăgubire a prejudiciului cauzat autovehiculului de model „Toyota Avensis Verso”, cu n/î ILAU 889, ca urmare a accidentului produs la 16 august 2010.

Susține că conform Raportului de evaluare a pagubei nr. 28/0810A din 23 august 2011, efectuat de către expertul firmei SRL „Salikhov Consulting”, prejudiciul adus automobilului constituie 125043,98 lei.

Mai indică că în baza art. 20 alin. (5), art. 33 alin. (1) și (3) al Legii nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, Biroul Național, în virtutea sa de administrator al Fondului de

protecție a victimelor străzii, a achitat persoanei păgubite Victor Vasilița suma de 101340, lei, ce se confirmă prin ordinul de plata nr. 217 din 07 septembrie 2011.

Consideră că din data achitării despăgubirii persoanei păgubite Biroul Național a obținut dreptul de a înainta față de pârât acțiunea de regres.

Menționează că la 21 septembrie 2011, pârâtul a primit pretenția privind restituirea sumei de 101340, lei, care a rămas fără răspuns și satisfacție.

Solicită încasarea de la Andrei Romanciuc în beneficiul Asociației profesionale „Biroul național al asigurătorilor de autovehicule” a sumei 101340, lei în ordine de regres, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 18 februarie 2013 a fost conexată pricina civilă nr. 22-2-409-25012013 (2-1126/13) parvenită la 25 ianuarie 2013 la cererea de chemare în judecată a lui Victor Vasilița împotriva lui Andrei Romanciuc cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral, cu pricina civilă nr. 22-2-5629-08102012 (2-424/13) parvenită la 04 octombrie 2012 la cererea de chemare în judecată a Asociației profesionale „Biroul național al asigurătorilor de autovehicule” împotriva lui Andrei Romanciuc cu privire la încasarea sumei în ordine de regres, pentru a fi examinate într-un singur proces civil și atribuit ambelor pricini numărul de evidență 22-2-5629-08102012 (2-424/13).

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 04 iunie 2013 a încasat de la Andrei Romanciuc în beneficiul Asociației profesionale „Biroul național al asigurătorilor de autovehicule” suma despăgubirii de asigurare achitate în mărime de 101340 lei și cheltuielile judiciare de plată a taxei de stat în sumă de 3040,20 lei și parțial de asistență juridică în sumă de 500 lei, iar în total suma de 104880,20 lei, în rest pretențiile cu privire la compensarea excedentului cheltuielilor de asistență juridică solicitate în sumă de 4500 lei au fost respinse. La fel, a fost încasat de la Andrei Romanciuc în beneficiul lui Victor Vasilița suma de 1200 lei cu titlu de prejudiciu material, legat de evacuarea autoturismului deteriorat, suma de 500 lei, cu titlu de prejudiciu material legat de cheltuielile de asistență juridică achitate în procesul contravențional, incidentale accidentului rutier, suma de 500 lei cu titlu de compensație pentru prejudiciul moral cauzat și cheltuielile judiciare de plată a taxei de stat proporțional pretențiilor admise în mărime de 151 lei și parțial de asistență juridică în mărime de 500 lei, iar în total suma de 2851 lei, în rest pretențiile lui Victor Vasilița împotriva lui Andrei Romanciuc cu privire la compensarea excedentului valorii daunei morale solicitate de 29500 lei, repararea prejudiciului material legat de achitarea dobânzilor bancare în sumă de 23396 lei, prejudiciului material legat de înregistrarea gajului în sumă de 1200 lei, repararea excedentului prejudiciului material legat de cheltuielile de asistență juridică suportate în procesul contravențional achitate avocatului Marian Suduc în sumă de 2500 lei, repararea prejudiciului material legat de cheltuielile de asistență juridică suportate în procesul contravențional achitate avocatului Dumitru Pîrvan în sumă de 5000 lei, repararea prejudiciului material legat de cheltuielile de transport în legătură cu examinarea cazului contravențional și civil în sumă de 3500 lei, compensarea excedentului cheltuielilor de asistență juridică pretinse în procesul pendinte de 5500 lei au fost respinse.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013 a fost restituită cererea de apel depusă de apelantul Victor Vasilița ca fiind depusă peste termenul legal.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013 a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule, admis în parte apelul declarat de Andrei Romanciuc, casată hotărârea primei instanțe în partea prin care s-a dispus încasarea de la Andrei Romanciuc în beneficiul lui Victor Vasilița a sumei de 500 lei cu titlu de prejudiciu moral și emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care capătul de cerere înaintat de Victor Vasilița cu privire la repararea prejudiciului moral a fost respins integral, în rest apelul declarat de Andrei Romanciuc a fost respins, iar hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 11 februarie 2014, Andrei Romanciuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești în partea admiterii acțiunilor, cu emiterea unei noi hotărâri în partea dată, prin care acțiunile să fie respinse.

În motivarea recursului invocă că la caz eronat au fost aplicate normele de drept material și în special nu s-a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și legea eronat a fost interpretată.

Invocă absența temeiului juridic al răspunderii delictuale a recurentului prevăzut de art. 1398 Cod civil.

În acest sens menționează că procesul-verbal cu privire la contravenție din 16 august 2010, în care recurentul a fost învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 244 Cod contravențional, a fost anulat prin decizia Judecătoriei Ștefan Vodă din 05 octombrie 2010 și nu poate avea efecte asupra situației din speță, deoarece un act declarat nul, nu poate genera consecințe.

Afirmă că ulterior, la 02 noiembrie 2010 în privința recurentului, pe același fapt a fost întocmit al doilea proces-verbal cu privire la contravenție, prin care acesta deja a fost învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 242 Cod contravențional.

Conform conținutului procesului-verbal nominalizat Victor Vasilița nu se regăsește în calitate de victimă ale pretinselor încălcări. În același timp în ședința judiciară Victor Vasilița a confirmat că n-a contestat conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, respectiv n-a contestat neinclusiunea sa în calitate de victimă în acest proces-verbal, prin ce și-a expus acordul cu circumstanțele de fapt și de drept din conținutul acestuia.

Menționează că constatarea comiterii contravențiilor ce țin de securitatea circulației rutiere și a circumstanțelor comiterii acestora, conform art. 400 Cod contravențional, este competența exclusivă a organelor afacerilor interne. Respectiv, anume colaboratorii MAI, urmau să constate dacă prin acțiunile recurentului a fost sau nu prejudiciat Victor Vasilița, fapt care conform prevederilor art. 443 Cod contravențional, în mod imperativ urma să fie inclus în procesul-verbal cu privire la contravenție. Însă la materialele cauzei lipsesc careva acte, întocmite de către agentul constator care ar confirma faptul prejudicierii intereselor lui Victor Vasilița.

Remarcă că în materie contravențională actul ce ar genera răspunderea contravențională pentru comiterea contravențiilor prevăzute de art. 242 Cod contravențional, este procesul-verbal cu privire la contravenție, și nicidecum hotărârea judecătorească asupra contestației depuse contra procesului-verbal, deoarece examinând contestația asupra procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța fiind limitată de învinuirile imputate în procesul-verbal, examinează numai temeinicia contestației depuse de contestatar asupra procesului-verbal.

Susține că instanța de apel eronat a constatat că prin decizia Curții de Apel Bender din 07 iunie 2011 a fost anulată hotărârea Judecătorei Ștefan Vodă din 05 octombrie 2010, deoarece ultima așa și n-a fost anulată, iar Curtea de Apel Bender s-a expus asupra hotărârii Judecătorei Ștefan Vodă din 16 februarie 2011.

Indică că conform materialelor prezentate, proprietar al automobilului de model „Toyota-Avensis Verso” cu n/î IL AU 889, era I. Andreuța, căruia i-a fost cauzat prejudiciul și care în virtutea legii ar fi în drept să solicite recompensa corespunzătoare, iar Victor Vasilița deținea un contract de comodat, care-i permitea numai folosirea acestuia.

Consideră că dacă I. Andreuța, ar fi fost inclus în calitate de victimă în procesul-verbal cu privire la contravenție, atunci recurentul ar purta responsabilitatea față de acesta, însă proprietarul I. Andreuța nu s-a adresat față de Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule al RM privitor la repararea prejudiciului.

În absența voinței expres exprimate ale proprietarului I. Andreuța prejudiciul absolut nejustificat a fost solicitat și respectiv încasat de către Victor Vasilița, care de altfel nefiind proprietar al automobilului, nu era în drept să înainteze din numele propriu careva pretenții privitor la recuperarea prejudiciului cauzat prin deteriorarea acestui automobil și să primească recompensa de la Asociația profesională „Biroul național al asigurătorilor de autovehicule” pentru deteriorarea autovehiculului, ce nu-i aparține.

Afirmă că Asociația profesională fără o justă cauză i-a achitat lui Victor Vasilița recompensa, deoarece față de ultimul recurentul nu poartă răspundere pentru deteriorarea autovehiculului ce nu-i aparține.

Consideră că concluziile instanței precum că Victor Vasilița era în drept să primească despăgubirea de asigurare fiind posesor al autovehiculului, bazate pe art. 2 Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, sunt eronate și nefondate, deoarece dreptul de posesie nu acordă automat și drepturile proprietarului. Mai mult ca atât, norma sus nominalizată, la care face referire instanța, conține numai niște noțiuni utilizate și nici într-un mod nu acordă careva drepturi.

Invocă că instanțele eronat au interpretat legea confundând atribuțiile proprietarului și posesorului.

La fel, susține că cerințele admise sunt lipsite de un careva suport probatoriu, și respectiv un temei juridic.

În sensul dat menționează că pretențiile admise în beneficiul lui Victor Vasilița suma de 1200 lei cu titlu de prejudiciu material, legat de evacuarea autoturismului deteriorat, nu este confirmată prin careva probe veridice, iar concluziile instanței privitor la bonul de plată eliberat de ÎI „Dragoș Cămenșic” ce confirmă cheltuielile date sunt nefondate, deoarece din conținutul acestui bon nu rezultă destinația acestei plăți.

Iar cheltuielile de evacuare a transportului sunt acoperite de art. 22 alin. (8) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule și respectiv cheltuielile date sunt achitate din contul asigurătorului, din care fapt recurentul deduce că suma dată a fost inclusă și achitată deja de Biroul Național al Asigurătorilor.

Referitor la suma de 500 lei cu titlu de prejudiciu material legat de cheltuielile de asistență juridică achitate în procesul contravențional, susține că acestea la fel sunt acoperite de Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, care la art. 16 alin. (1) expres prevede pagubele care nu sunt reparate de asigurător, în care cheltuielile de asistență juridică nu se regăsesc, din care fapt se deduce că aceste cheltuieli, la fel au fost deja obiect al negocierii și achitării din partea Biroul Național al Asigurătorilor.

Consideră că încasarea repetată a acestei sume înseamnă o îmbogățire fără o justă cauză, ce impune respingerea cerinței, iar admiterea acestor cheltuieli de către instanțe denotă că instanța incorect a aplicat normele de drept material.

Afirmă că în ansamblu cerințelor invocate nefiind fondate, prin prisma prevederilor art. 96 CPC, nu permite nici încasarea cheltuielilor de judecată, fapt ce denotă că instanțele neîntemeiat au admis acțiunile, eronat aplicând legea.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Andrei Romanciuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Andrei Romanciuc asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Andrei Romanciuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Andrei Romanciuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov